

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.043/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Figula Ildikó előadó bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: név Ügyvédi Iroda név ügyvéd

(Cím4)

Az alperes: Alperes1

(Cím5)

Az alperes képviselője: név1

(Cím5)

A per tárgya: helyi adóügyben hozott végzés jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálni kért határozat: Budapest Környéki Törvényszék 102.K.700.802/2024/11.

számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A Kúria végzésével szemben további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A ... szám helyrajzi szám alatt nyilvántartott, cím6 szám alatti ingatlan a felperes tulajdonában áll, az ingatlanon található épületet a felperes tulajdonában álló cég1 vendégházként üzemelteti, az ingatlan a Kft. fióktelepe.

[2] ... Közös Önkormányzati Hivatal 2023. január 01-től vezette be a vendég éjszakák utáni idegenforgalmi adót, ennek kapcsán az önkormányzati adóhatóság a településen üzemelő vendégházak idegenforgalmi adó alá történő bejelentkezések benyújtása vizsgálata során észlelte, hogy a vizsgált ingatlanra nincs kivette az építményadó. Ennek ismeretében az elsőfokú adóhatóság kérte a felperes építményadó hatálya alá történő bejelentkezését – az elévülés szabályaira is figyelemmel – 2018. január 01-től. E felhívásnak eleget téve a felperes 2023. március 22-én benyújtotta építményadó bevallását 2017-2022 adóévekre, amelyekben a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (továbbiakban: Htv.) 3. § (2) bekezdésére hivatkozva nyilatkozott arról, hogy teljesíti a Htv. 3. § (2) és (3) bekezdésében foglalt, az építményadó alóli mentesség kritériumait.

[3] Az önkormányzati adóhatóság 2023. április 24-én KIM/5195-2/2023. számú határozatában a felperes részére 2018-2023 adóévekre előírta az építményadót, és ugyanezen határozatban az adómentességi kérelmek elutasításra kerültek.

A felperes részéről ezen határozattal szemben benyújtott fellebbezés eredményeként az alperes, mint másodfokú adóhatóság, 2023. augusztus 16-án kelt, PE/040/01322-2/2023. számú határozatában megsemmisítette az elsőfokú határozatot és az önkormányzati adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította.

[4] Az önkormányzati adóhatóság az új eljárás során 2023. szeptember 07-én minden adóév vonatkozásában külön határozatot hozott a felperes adómentességre irányuló nyilatkozatával összefüggésben, és többek között a 2019. adóévi mentességre irányuló nyilatkozatot a KIM/8173-10/2023. számú végzésével elkészttség miatt elutasította, az

adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (továbbiakban: Air.) 48. § d) pontja alapján.

A felperes a végzéssel szemben felügyeleti intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, melynek eredményeként az alperes, mint másodfokú helyi adóhatóság, 2019. évre vonatkozóan a PE/040/01322-11/2023. számú végzésben az elsőfokú adóhatóság határozatát megsemmisítette és az önkormányzati adóhatóságot ismételten új eljárás lefolytatására utasította.

[5] A helyi adóhatóság 2023. december 18-án, új eljárás keretében meghozott határozatában 2019 adóévre a mentesség irányuló nyilatkozatot KIM/8801-13/2023. számú végzésben elkészttség miatt visszautasította az Air. 48. § d) pontjára hivatkozással.

A felperes a határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, melyet az alperes másodfokú adóhatósággént eljárva 2024. február 12-én kelt PE/040/00117-3/2024. számú végzésben az elsőfokú végzést helybenhagyott.

[6] A végzés indokolása szerint az építményadó alóli mentesség feltételeit a Htv. 3- § (2), (3) bekezdései tartalmazzák. A Htv. 3. § (2) bekezdés szerint adómentes valamennyi helyi adó alól az egyesület. A Htv. 3. § szerint az adómentesség további feltétele, hogy az érintett adóévet megelőző adóévben folytatott tevékenységből származó jövedelem után nincs adófizetési kötelezettség, másfelől építményadóban az adómentesség kizárólag a létesítő okiratban meghatározott alaptevékenység, fő tevékenység kifejtésére szolgáló, ingatlan nyilvántartásban tulajdonosként, vagyoni értékű jog jogosultjaként bejegyzett adóalany telke, illetve épülete kapcsán vehető igénybe.

[7] A végzés indokolása szerint a Htv. 3. § (3) bekezdéséből következően a felperesnek a 2019. adóév vonatkozásában 2019. május 31-ig volt lehetősége az adómentességhez kapcsolódó nyilatkozatot megtenni, ehhez képest a 2019. évi adómentességi igényt tartalmazó beadványát csak 2023. március 07-én terjesztette elő, ezért az adómentességi nyilatkozata elkészt.

[8] A végzés indokolása szerint a Htv. 3. § (3) bekezdésében szereplő határidő a bejelentésre kogens rendelkezés, másfelől sui generis, azaz sajátosan, egyedileg, más jogszabály hatályától függetlenül került meghatározásra a határidő.

[9] Az indokolás szerint a Htv. 3. § (3) bekezdésében szabályozott határidőt nem teljesítő adózók nem hozhatók az ezen határidőnek szabályszerűen és jogkövető módon eleget tevő adózókkal azonos helyzetbe az érdemi elbírálás körében. Amennyiben így lenne, a jogszabályban rögzített határidőre vonatkozó jogalkotói rendelkezés teljesen kiüresedne.

[10] A végzés indokolása szerint a Htv. 3. § (3) bekezdésében foglalt nyilatkozat az Air. 44. § (1) bekezdésében szereplő kérelem fogalmi elemeinek felel meg. Utalt a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.021/2009/8. számú határozatára, mely szerint az adómentességet az adózónak kell kérnie, az ügyfél, mint az ügy ura, jogosult dönteni arról, hogy kíván-e igénybe venni adómentességet.

A döntés érvelése szerint az a körülmény, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdése az adatbejelentést adóbevallásként nevesíti, nem következik egyszersmind az is, hogy az adókötelezettségnek is minősülne. Amennyiben adókötelezettségnek minősülne, úgy a Htv. 3. § (3) bekezdésében feltüntetett határidő elmulasztása esetén az illetékességgel rendelkező önkormányzati adóhatóság mulasztási bírságot is kiszabhatna.

[11] A végzés indokolása kitért arra, hogy a felperes részéről fellebbezésben hivatkozott kúriai ítélet (Kfv.I.35.357/2020/6) nem irányadó, ugyanis annak tényállásában az adózó a Kúria megállapítása szerint adóbejelentés módosítást terjesztett elő, amelynek tekintetében a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti határidőn túl – az adó megállapításhoz való jog elévülési idején belül – van helye a Htv. 3. § (2)-(3) bekezdései szerinti igényérvényesítésnek.

[12] A végzés indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság helyesen alkalmazta az Air. 48. § d) pontját, amely szerint az adóhatóság a kérelmet 8 napon belül végzéssel visszautasítja, ha jogszabály a kérelem előterjesztésére határidőt, vagy határnapot állapít meg, és a kérelem idő előtti, vagy elkéssett.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[13] Az alperes végzésével szembeni kereseti kérelmet a Budapest Környéki Törvényszék alaposnak találta, és ezért a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával az alperes döntését az elsőfokú hatóság döntésére is kiterjedően megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete rendelkező része a felülvizsgálni kért alperesi döntést „határozat” -nak nevezte.

[14] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolása ismertette az irányadó tényállást, ezzel összefüggésben az alperes, mint másodfokú helyi adóhatóság döntésében hivatkozott jogi érvelést.

Ismertette a felperes kereseti kérelmét, melynek lényege szerint az Air. 48. § d) pontja szerinti visszautasítás jogszabálysértő döntés volt, figyelemmel arra, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdése építményadó mentesség igénybevételére irányuló kérelmet nem tartalmaz, a nyilatkozata bevallásnak minősült, mint ahogy a Kúria Kfv.I.35.357/2020/6. számú határozata is megállapította.

Az ítélet indokolása az alperes védiratát annyiban ismertette, hogy az alperes kérte a kereset elutasítását, hivatkozásait fenntartotta, perköltség igénye volt.

[15] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének elbírálása során irányadónak tekintette a felperes keresetében is hivatkozott, a Kúria Kfv.35.357/2020/6. számú ítéletét, átvette annak jogi érvelést, kiemelve annak elvi tartalmát, mely szerint a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti

adómentességi nyilatkozat bevallásnak minősül. Az adóbevallás (adatbejelentés) eljárásjogi szempontból nem kérelem, hanem az adókötelezettség teljesítésének formája, ezért elkésett benyújtása esetén azt az adóhatóság nem utasíthatja vissza.

Az ítélet indokolása utalt továbbá a Kúria Kfv.I.35.183/2020/6. számú határozat elvi tartalmára is, amely – a korábban hivatkozott kúriai határozattal azonosan értékelte a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti adatbejelentést.

[16] Az ítélet indokolása kiemelte, hogy miután a bevallás (adatszolgáltatás, nyilatkozat) előterjesztése nem önkéntes, hanem a törvényben előírt adókötelezettség teljesítésének a formája, ezért még abban az esetben sem minősül az Air. 44. § szerinti kérelemnek, ha tartalma alapján kizárólag az adómentesség biztosítására irányul, mert az ilyen nyilatkozat valódi tartalma szerint az adott adóévre az adatbejelentést (bevallást) helyettesíti, melynek ugyanaz az adózási szerepe, mint bármely bevallásnak, azaz az adózó által kötelezően megteendő saját nyilatkozata az adókötelezettségéről.

[17] Az ítélet indokolása rögzítette, hogy az Art. speciális szabályok hiányában kiegészítette a Htv. rendelkezéseit, figyelemmel a Htv. 43. § (1) bekezdésére, melyből következően az Art. mögöttes jogszabályként alkalmazandó akkor, amikor a Htv. az egyes esetekre külön rendelkezést nem tartalmaz.

[18] Az elsőfokú bíróság az alperes részére az új eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy az adóhatóságnak a nyilatkozat alapján érdemi döntést kell hoznia, függetlenül attól, hogy a felperes a Htv. 3. § (3) bekezdésében foglalt határidőt elmulasztotta, illetve, hogy a felperest megilleti vagy sem az általa igényelt adómentesség.

A felülvizsgálati kérelem

[19] A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, állítva, hogy az ítélet ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és 28. cikkében, a Kp. 85. § (2) bekezdésében, a Pp. 346. § (3), (4) és (5) bekezdésében, a Htv. 3. § (2-3) bekezdéseiben és 43. § (1) bekezdésében, az Art. 9. § c) pontjában, 46. § (1) bekezdés a) pontjában, 47. § (1) bekezdésében és (2) bekezdés a) pontjában, 141. § (2)-(5) bekezdésében, 220. § (1), (2) bekezdéseiben, 221. § (1) bekezdésének a) pontjában, és 221. § (2) bekezdésében, valamint az Air. 29. §-ban, 44. § (1) bekezdésében, 48. § d) pontjában, 53. § (1)-(2) bekezdéseiben, 53. § (3) bekezdésének a-b) pontjaiban és 72. §-ban foglaltakkal.

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa); ab.); ad) alpontjaira, és Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottan kérte.

[21] Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért ítélet jogsértő módon nevezte az ítélet rendelkező részében, valamint az indokolás [4], [9], [15], [17], és [28] bekezdéseiben a közigazgatási per tárgyát képező döntést határozatnak. Hangsúlyozta, hogy az Air. 72. §-a által meghatározott döntési formák, a határozat és a végzés nem egymás szinonimái, az Air. 48. §-a szerinti visszautasítás az Air. 72. §-a kógens rendelkezéséből következően kizárólag végzés formájában valósulhat meg, tehát a felülvizsgálni kért döntést a Budapest Környéki

Törvényszék sem minősíthette, vagy nevesíthette át jogszerűen határozatnak. Utalt a felülvizsgálati kérelem a Kúria 1/2009. számú KJE határozatára, mely szerint a hatósági döntést a bíróságnak tartalma alapján, érdemben kell felülvizsgálnia, valamint utalt arra a bírói gyakorlatra, hogy az ítélet rendelkező részét úgy kell megfogalmazni, hogy annak értelmezése a végrehajtás során ne okozzon nehézséget (Debreceni Ítéltábla Pfv.III.20.465/2007/5.-BDT2008.1754.)

Mindebből következően a végzés formában meghozott felülvizsgálni kért döntést a bíróság jogsértő és a közzétett bírói gyakorlatban lefektetett kritériumokba ütközően minősítette határozatnak.

[22] A felülvizsgálati kérelem szerint a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad alpontja miatt azért indokolt, mert a bíróság indokolási kötelezettségét megsértette, ezzel sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, melynek lényegét az Alkotmánybíróság több határozatában is kifejtette. Utalt az Alkotmánybíróság 6/1998 (III.11), 3003/2019 (I.07), 3001/2000 (II.04), 7/2013 (III.01), 3040/2021 (II.19) AB számú határozataira. Az alperes érvelése szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét megsértette azáltal, hogy egyrészt nem ismertette a közigazgatási perben előterjesztett védiratát és észrevételeit, csak a felülvizsgálni kért döntésben foglalt jogi érv fenntartásának tényét jelenítette meg, másrészt megválaszolatlanul hagyta a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti, törvényi határidő jogalkotói szabályozási céljára, és ezzel összefüggésben a határidőt be nem tartó adózók és a jogkövető adózók azonos helyzetbe nem hozhatóságára, továbbá a mulasztási bírságra, és az Air. 29. §-hoz fűzött jogalkotói indokolásra vonatkozó alperesi érvelést.

[23] Ezzel összefüggésben a Kúria Kfv.V.35.232/2021/10. számú határozatára is hivatkozott, mely szerint jogsértő az ítélet, ha nem ad számot arról, hogy a jogalkotói szabályozási célt miért hagyta figyelmen kívül.

Az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozással párhuzamosan állította, hogy az ítélet ellentétes a Kúria Kfv.I.35.591/2021/10. számú végzésével, mely szerint a védirat és a felek ehhez kapcsolódó további releváns előadásainak értelemszerűen összefoglalt megjelenítése hiányában az ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő és hatályon kívül helyezendő.

[24] Az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegésként nevesítette, hogy az ítéletet az Air. 29. és 44. §-ai alkalmazásának mellőzésével hozta meg a bíróság.

Jogsértőnek állította, hogy az elsőfokú ítélet indokolása a [19]-[29] bekezdéseiben a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütköző módon nem hivatkozott az ügyben alkalmazandó jogszabályként az Air. egyetlen rendelkezésére sem, holott az Air. valamennyi, akár kérelemre, akár hivatalból induló adóigazgatási eljárás szükségképpen jogalapját képezi.

Hivatkozott arra, hogy a védiratban kiemelten hivatkozott az Air. 29. §-hoz fűzött kommentárban megjelenő jogalkotói szabályozási célra, mely szerint kérelemnek kell tekinteni minden beadványt, amely valamilyen jog megállapítására, kötelezettség alóli mentesítésre bejegyzésre, adat igazolására vonatkozik – mely hivatkozást az ítélet jogsértő

módon megválaszolatlanul hagyta. Ezzel összefüggésben hivatkozott arra, hogy a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseihez kapcsolódóan a Kúria Kfv.V.35.232/2021/10. számú ítélete, annak indokolása [19] bekezdésében kifejezésre juttatta, hogy az ítéletnek is hivatkozási alapját képezi a Pp. Kommentár.

Ezzel összefüggésben hivatkozott arra is, hogy a felülvizsgálni kért ítélet indokolása [22] bekezdése a Htv. 43. § (1) bekezdésébe ütköző módon nevesítette az Art.-t a Htv. mögöttes jogszabályaként.

[25] A felülvizsgálati kérelem szerint az adózói adómentességi igények érvényesítésének törvényi szabályozása, másfelől ezzel összefüggésben a nyilatkozat Htv. 3. § (2)-(3) bekezdései alapján való benyújtása és a benyújtás elmaradása több önkormányzati adóhatóságot érint, az elsőfokú bíróság általi értelmezés jogalkalmazási anomáliákat idézne elő, így az adott ügyben a jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége is indokolja a felülvizsgálati kérelem befogadását. Álláspontja szerint indokolt az Air. 29. §, az Art. 220-221. § és a Htv. 3. § (2)-(3) bekezdései szerinti adómentességgel összefüggő jogkérdések értelmezése.

[26] A felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság jogsértő módon hagyta figyelmen kívül az Air. 44. § (1) bekezdését is, és állította, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozat a kérelem Air. 44. § (1) bekezdésében foglalt fogalmi elemeknek felel meg. Utalt a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.021/2009/8. számú határozatára, mely szerint a mentességet az adózónak kell kérnie, az ügyfél, mint az ügy ura, jogosult eldönteni, hogy kíván-e igénybe venni adómentességet, vagy sem.

[27] A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú ítéletben hivatkozott kúriai határozat (Kfv.I.35.357/2020/6) több ponton téves jogértelmezést tartalmaz, a Htv. 3. § (3) bekezdés szerinti jognyilatkozat adóbejelentést helyettesítő állítólagos jellegét taglaló okfejtés jogalkotói felhatalmazást nélkülöz, adójogilag teljességgel helytelen érvelést tartalmaz.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[30] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében azonban meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadási okhoz a Kúria nincs kötve.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulata alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő, bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának második fordulata alapján a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából akkor van helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat egységes ugyan, de annak követése a körülmények változása folytán nem támogatható.

[32] A Kúria a felülvizsgálni kért ítélet vonatkozásában – a felülvizsgálati kérelemben megjelölt indokokra is figyelemmel – nem látott indokot a joggyakorlat egységének biztosítása sem annak továbbfejlesztése érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására. A közigazgatási jogvita központi kérdése ugyanis a Htv. 3. § (3) bekezdésében szereplő adómentességre vonatkozó nyilatkozat jogi értékelése, annak elkésztén történő benyújtásához kapcsolódó jogkövetkezmények levonása állt.

Ezzel összefüggésben a Kúria gyakorlata egységes, a Htv. 3. § (3) bekezdésében szereplő adómentességi nyilatkozat adózási szempontból való értékelését a Kúria elvégezte a Kfv.I.35.3572020/6; és Kfv.I.35.183/2020/6.számú határozatokban, és ettől a jogértelmezéstől a Kúria jelen tanácsa sem kíván eltérni.

[33] Figyelemmel arra, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdésében szereplő, jelen jogvitában alkalmazandó és értelmezést igénylő kérdésben a Kúria gyakorlata egységes, és a Kúria jelen tanácsa sem kíván attól eltérni, a felülvizsgálati kérelemben állított, az Air. 29. § (azaz a kérelemre és hivatalból induló eljárások elhatárolása) és az Art. 220-221. § (azaz a mulasztási bírságra vonatkozó szabályai) értelmezése szükségessége nem merülhet fel, figyelemmel arra, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdésének Kúria gyakorlatát követő, felülvizsgálni kért ítéletben megjelenő értelmezése a közigazgatási jogvitát eldönti.

[34] A Kúria nem tartotta indokoltnak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadását, az alperes arra történő hivatkozása miatt sem, hogy az ítélet a felülvizsgálni kért alperesi döntés megjelölését helytelenül, több ponton tévesen használta. Bár az alperes közigazgatási perben vizsgált döntése végzés formában került meghozatalra, és a felülvizsgálni kért ítélet rendelkező része elírásból „határozat” kifejezést használja – ez önmagában nem indokolja az Air. 72. §-a értelmezését. Az elírás ugyanis a Kúria álláspontja szerint a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 352. §-a által szabályozott kijavítás jogintézménye alkalmazásával orvosolható. Emellett a Kúria rámutat arra is, hogy a rendelkező rész és az ítélet indokolása néhány pontjában szereplő határozat megjelölés az ügy érdemére nem hatott ki, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja pedig kizárólag az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[35] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt a kúriai gyakorlat szerint különösen akkor van befogadásnak helye, ha annak értelmezéséről korábban még nem foglalt állást a Kúria, és a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton (Kúria 2/2024 (XII.03) KK vélemény 3. pont; Kfv.I.37.471/2023/2.; Kfv.VII.45.059/2023/2)

Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdésében szereplő, az adott jogvita szempontjából releváns kérdésben a Kúria gyakorlata egységes, ahogy ezt a fentebb leírtak szerint a Kúria már bemutatta.

[36] A felülvizsgálati kérelemben nyilatkozott Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja, azaz az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegéssel összefüggésben a felülvizsgálati kérelem az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozott, ezzel összefüggésben a tisztességes eljárás sérelmére.

A Kúria rámutat, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a Kúria nem végezheti el a támadott ítélet érdemi felülvizsgálatát (Kfv.I.35.392/2022/3), ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott eljárási jogsértések állítása miatt a Kúria a következőkre mutat rá.

A Kúria tisztességes eljáráshoz kapcsolódó gyakorlata egységes, és követi az Alkotmánybíróság e tárgykörben született, az alperes felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott határozatait.

A Kúria utal az Alkotmánybíróság 6/1998. (III.11) AB határozatára, mely szerint a tisztességes eljárás lényege olyan minőségű, melyet csak az eljárás egészének és a körülmények mérlegelésének figyelembevételével lehet megítélni, egyes részletek hiánya ellenére épp úgy, mint az összes részlet szabály betartása ellenére is lehet egy eljárás nem tisztességes.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, a bíróság indokolási kötelezettsége megsértésére vonatkozó hivatkozás alapossága megítélésénél is irányadó ez az elv. Az állandó ítélkezési

gyakorlat a tisztességes eljárás alkotmányos követelményeként a bírói döntésekkel szemben nem fogalmazza meg azt az elvárást, hogy az eljárásban szereplő felek minden érvére indokolást adjon (Alkotmánybíróság 3150/2019 (VI.26) AB határozat indokolás [32.] pont.)

Az alperes által felülvizsgálni kért ítéletben a védírat ismertetése a korábbi (értelemszerűen közigazgatási per tárgyát képező alperesi döntésben szereplő) hivatkozások fenntartására szorítkozott, emellett azonban ítélet törvényi tényállása részletesen ismertette az alperes érveit, a jogvita lényegét jelentő, Htv. 3. § (3) bekezdésében szabályozott adómentességi ok igényléséhez kapcsolódó álláspontját.

A felülvizsgálni kért ítélet – mint ahogy annak ismertetéséből is kiderült – mindenben követte a Kúria Htv. 3. § (3) bekezdéséhez kapcsolódó jogértelmezést elvégző, Kfv.I.35.357/2020/6. számú ítélet indokolását.

A Kúria álláspontja szerint az a közigazgatási bírósági ítéleti indokolás, amely követi a Kúria gyakorlatát és számot ad arról, hogy az ügyazonosság miatt állapítható meg – nyilvánvalóan úgy értelmezhető, hogy a bíróság a precedens ítélettel szembe menő alperesi érvelést nem fogadja el – függetlenül attól, hogy a Kúria ítéletével szemben álló jogi érvelés alaptalanságát milyen mélységben indokolja.

[37] Az ítélet indokolásának mélysége esetről-esetre vizsgálandó, és a védírat ismertetésének a részletessége is tényállásfüggő. Az a megoldás, hogy az ítélet az alperes álláspontját mindössze annyiban ismerteti, hogy fenntartja a korábbi álláspontot, amellett, hogy az ítélet részletesen ismerteti az alperes döntésének részletes indokait, amelytől egyebekben a védírat nem is tért el, nem sérti a tisztességes eljárás elvét. A Kúria ez utóbbival összefüggésben rámutat arra, hogy a bíróság nem a védíratot, hanem az alperes döntésének a jogszerűségét kell, hogy értékelje a közigazgatási perben.

[38] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul állította a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozva az indokolási kötelezettség megsértésével összefüggésben azt is, hogy az elsőfokú bíróság megválaszolatlanul hagyta a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti törvényi határidő jogalkotói célját, a határidőt betartó és be nem tartó adózók helyzetének jogalkotói szándék szerinti eltérő kezelését, illetve az Air. 29. §-hoz fűzött törvényi indokolást.

Az a felülvizsgálni kért ítéletben szereplő ítéleti érvelés, amely a Kúria gyakorlatát követte, mindezen alperesi hivatkozásokat alaptalanná teszi.

Nincs helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára hivatkozással – de további befogadási ok miatt sem – az alperes arra történő hivatkozásával összefüggésben sem, hogy a felülvizsgálni kért ítélet mellőzte az Air. 29. és 44. §-ra történő hivatkozást. A felülvizsgálni kért ítélet indokolása pontosan és félreérthetetlen módon számot adott arról, hogy melyik kúriai határozatot követi, s hogy milyen jogszabályokat alkalmazott a közigazgatási perben. A felülvizsgálni kért ítélet indokolása [20] pontja a Htv. 43. § (1) bekezdését szó szerint ismertette, az ügy érdemét érintően pedig nincs jelentősége a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozásának, hogy tévesen lett az ítéletben a Htv.-hez képest mögöttes szabályként nevesítve az Art.

[39] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okra is, mert a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben a felülvizsgálni kért ítélet nem tér el.

[40] Amellett, hogy a felülvizsgálati kérelem az ügy érdemét érintően, azaz a Htv. 3. § (3) bekezdésének értelmezésével összefüggésben olyan kúriai gyakorlatra nem tudott hivatkozni, mint amely a felülvizsgálni kért ítéletben szereplő jogi állásponttal ellentétes lenne, a Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott kúriai határozatot a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazhatóságával összefüggésben.

A Kfv.I.35.591/2021/10. számú kúriai határozat telekadó ügyben, az igazolási kérelem tárgyában hozott végzés fellebbezése elkésztése miatti döntés jogszerűségét vizsgálta.

A hivatkozott ítélet elvi tétele szerint a védirat ismertetése, valamint a felek ehhez kapcsolódó további releváns előadásainak értelemszerűen összefoglalt megjelenítése hiányában a felülvizsgálni kért ítélet az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő.

Az alperes által hivatkozott ügghöz kapcsolódóan azonban az ügyszakosság nem állapítható meg. A hivatkozott ügy tényállása szerint ugyanis - szemben a Kúria jelen felülvizsgálati eljárásban vizsgált ítéletétől - az ítélet a védiratról semmilyen adatot nem közölt, és az ítéletben nem került ismertetésre a közigazgatási per tárgyát képező döntés indokolása.

[41] A Kúria Kfv.V.35.232/2021/10. számú határozatára, annak indokolása [19] pontjára a felülvizsgálati kérelem annyiban hivatkozott, hogy a Kúria az adott ügyben úgy foglalt állást, hogy hivatkozási alapot jelent a jogi érvelésben a Pp. kommentár is, s ezzel összefüggésben a felülvizsgálati kérelem sérelmezte, hogy az Air. 29. §-hoz fűzött kommentárban megjelenő jogalkotói szabályozási cél figyelembevétele a felülvizsgálni kért ítéletben elmaradt. Ez az érvelés azonban nem feleltethető meg a Kúria határozatától jogkérdésben történő eltérésre való hivatkozásnak.

[42] A felülvizsgálati kérelem Debreceni Ítéltábla döntésére történő hivatkozása Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot nem jelent.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, Kfv.I.35.021/2009/8. számú, az adómentesség kérdésével foglalkozó kúriai határozat az ügyben nem releváns.

[43] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont szerinti befogadási ok alapján sem találta indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását, mivel az ügyben nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása.

[44] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[45] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelme befogadása vizsgálata során követte a Kúria Kfv.I.35.022/2025/2; Kfv.I.35.021/2025/2; és Kfv.I.35.020/2025/2.számú határozatait, melyekben a perbelitől eltérő adóévekre vonatkozóan a felperes adómentesség iránti kérelme tárgyában azonos tényállás mellett hozott alperesi döntésekkel szemben előterjesztett keresetnek helytadó elsőfokú közigazgatási bírósági ítéletekkel szemben az alperes felülvizsgálati kérelme befogadásának megtagadásáról döntött a Kúria.

A döntés elvi tartalma

[46] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának egyik hivatkozása lehet az ítélet indokolási kötelezettségének a megsértése, az indokolási kötelezettség teljesítése azonban mindig az adott tényállástól függ, és esetről-esetre vizsgálendő.*

Záró rész

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[48] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[49] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. március 6.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró